

Gode hjelpere

Jeg har vært syk. Skikkelig syk med behov for leger, klinikk, laboratorier, sykehus, medikamenter OG gode hjelpere.

Jeg befinner meg i Palestina, og er naturlig nok omgitt av palestinere på alle kanter. Palestina-arabisk er morsmålet, - jeg behersker sånn ca. 25 ord, men mange her snakker mer eller mindre godt engelsk. Min egen engelsk er grei nok, men det medisinske vokabularet er mangelfullt.

Høres dette problematisk ut? Sannsynligvis. Sannheten er en annen. Sannheten er at jeg her har blitt ivarettatt på en måte som overgår det meste, og som gjør meg ydmyk og takknemlig.

"Alle" har stilt opp, hver på sin måte,

det være seg oversetting fra arabisk til engelsk, kjøring til og fra, ærend hit og dit, sengeskift, ulike urteteer, kontakten med (det velfungerende, men annerledes) helseapparatet, tilbud om å ligge her eller der slik at jeg ikke skulle være alene, varmeflasker, suppekoking, hilsminger, blomsterbuketter.....

En interessant side, er at alle disse menneskene representerer både ulike sosiale og økonomiske lag av befolkningen, og ulike religioner/ trosretninger. Jeg har blitt bedt for i kirka og i moskeen, mens andre overhodet ikke har skjenket noen guddom en tanke. Det forundrer ikke meg, jeg kjenner de jo som flotte og varme venner uavhengig av hva eller hvem de tilber. Kanskje det forundrer noen av dere

som leser dette? Sannheten er ganske enkel og allmenngyldig: Det handler om hvordan du er, om du bryr deg om andre eller ikke, ikke om etnisk bakgrunn, religion, kultur, hudfarge eller slike ting.

I dag er jeg på beina igjen, og har truffet folk jeg da ikke har sett i det siste. Da de hørte at jeg hadde vært syk, kom spørsmålet med en gang: hvorfor sa du ingen ting? Jeg kunne jo ha—

Nei, alle her er sikkert ikke slik. Men slik har jeg opplevd det. Godt.

ELDBJØRG HAGEN

Hamar

For tiden i Beit Sahour

“Språkfut” mot “Kattastut”

Jeg takker Jens Haugan (JH) for hans utmerkede kommenterende innlegg i Hamar Dagblad 17. 3., “Språkstuten fra Katta”, som handler om det jeg skrev i Hamar Dagblad 10. og HA 17. 3. under overskriften “Språkstriden og stutene på Katta”. Jeg kan selvsagt kalles “språkfut”. Jeg har dristet meg til å bruke horna på nynorsken, og dermed fikk jeg en “språkfut” på nakken. Jeg har fra barnsben av betraktet nynorsken som et kunstig språk og alltid hatt “et horn i siden” til denne form for norsk. Det ble ikke bedre da jeg som 29 åring ble tvunget inn i denne norske språkform på det berømmelige “Stutekurset” på gamle Hamar Katedralskole i 1961-62. Der hadde vi mer enn nok ellers som skulle læres.

Nå er jo JH lektor innen språk og derfor en profesjonell “Språkfut” mens jeg som “Kattastut” har min bakgrunn innen naturfag fra gartnerskole, landbrukskole og NLH. Jeg er derfor ikke bevandret i språkvitenskap. Likevel sier jeg som JH: “Eg er glad i språk, og eg likar å leike med ord”.

Bjørn Kristen Ørbæk sitt syn på

hvordan den framtidige norskkopplæringen burde være har min fulle støtte. Han redegjør igjen for det på en utmerket måte i HA 18.3 under overskriften “Valgfritt sidemål”.

La oss ta vare på dialektene. De er hver for seg vakre og de har vokst fram som ekte vare i ulike regioner gjennom århundrene. Nynorsken er et “abrakadabra” og kunstig språk som ble til i den språkstrid vi fikk etter at landet vårt løsrev seg fra Danmark. Da hadde vi dansk som skriftspråk i Norge.

Nå lever vi i en helt annen tid langt fra dansk påvirkning. I den tid vi går i møte vil vi ha nok med å hegne om ett, og bare ett, offisielt skriftspråk, - norsk. Dialektene kan ivaretas i vårt språk slik Ørbæk har foreslått.

JH sier i sine kommentarer til meg om mulighetene for et felles skriftspråk: “Men dersom noko parti skulle foreslå å foreine bokmål og nynorsk til eit felles skriftspråk, norsk, med stor mogleg variasjon i begge retningane, skal eg vere den første til å stemme på eit slikt forslag”.

Det du sier tror jeg det er viktig å

merke seg politisk. Etter mitt skjønn har Fremskrittspartiet (FrP) og Høyre (H) luktet lunta “riktig i språkdebatten. Jeg håper Arbeiderpartiet kommer etter hurtigst mulig.

Hvor sterkt står så nynorsken i folket? Min påstand er at dens stilling er svært svak!

Hvorfor har FrP og H den store framgang på Vestlandet, - nynorskens høyborg, når de som partier har tatt den stilling i språkdebatten som de begge har? Det er tid for analyse og riktige valg på dette felt også i Arbeiderpartiet.

Både Jens Haugan og Bjørn Kristen Ørbæk har gitt viktige innspill til vår språkdebatt. Det bør gi mange politikere noe å tenke på, og det haster for Arbeiderpartiet med nyorientering og konkret handling på dette felt.

Den kan komme på Arbeiderpartiets landsmøte i neste måned. Partiledelsen bør sette denne saken på landsmøtets dagsorden.

ANDOR NORMANN

Hamar

Arbeidsmarked og tiltaksplasser

Fremskrittspartiet står helt trygt og godt i kritikken fra Karin Andersen, (SV) når det gjelder vår sosialpolitikk.

Vi har hele tiden hevdet at det er et dokumentert behov for flere tiltaksplasser for personer med nedsatt arbeidsevne, og at det er helt nødvendig å opprettholde antall plasser for å unngå at flere havner på sosialstønad.

SVs feilinformasjon om at Fremskrittspartiet ønsker å ta i fra folk ytelser, føyer seg inn i rekken av å bevisst vilde velgerne. Det ville vært hjerteløst å ta ifra mennesker som ikke er i stand til å være i arbeid trygden deres. Karin Andersen mener at jeg skjuler noe i min argumentasjon, når hun sier at Fremskrittspartiet skal ta fra enslige forsørgere retten til utdanningsstønad. Det

stønad ikke er til stede. I tillegg finnes det gode muligheter for finansiering av studier for dem som ønsker utdanning.

Fremskrittspartiet har ikke sagt at de skal fjerne kvalifiseringsprogrammet, der tar Karin Andersen feil. Vi har tvert imot stemt for kvalifiseringsprogrammet, men stemt imot stønaden. Det må være et krav at man deltar i et yrkesrettet program for dem som mottar sosialstønad og har arbeidsevne.

Det er interessant når Karin Andersen påstår at Fremskrittspartiet skal fjerne muligheten til uføretrygd for de under 40 år. Her er det noen som ikke har vært våken i timen. Vi får mange henvendelser fra unge mennesker

mottakere, fordi vurdering av deres evner finnes en mulighet være målet, og ikke arbeidsevne, skal de medisinske vurderer både leger og NAV og ikke motsatt. Kan gjøre livet vanskeligstilte i samfunnet i hva Fremskrittspartiet kritiserer oss for.

LARS H. AL